

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 8/2020
30.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку подносиоца „СИМПО ШИК“ ДОО Куршумлија из Куршумлије, чији је пуномоћник Радиша Јовић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, поступајући по жалби предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Р4 П 10/20 од 06.04.2020. године, донео је дана 30.06.2020. године

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 П 10/20 од 06.04.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Привредног апелационог суда Р4 П 10/20 од 06.04.2020. године одбијен је као неоснован приговор ради убрзања поступка предлагача „СИМПО ШИК“ ДОО из Куршумлије у предмету Привредног апелационог суда под бројем Пж 823/19.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога, са предлогом да се иста усвоји, укине ожалбено решење и утврди да је подносиоцу приговора повређено право на суђење у разумном року.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Привредни апелациони суд је утврдио да је предлагач као тужилац дана 13.06.2018. године поднео тужбу Привредном суду у Нишу ради утврђивања постојања потраживања тужиоца према туженом на име инвестиционог улагања.

Пресудом Привредног суда у Нишу П бр. 528/19 од 22.11.2018. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено потраживање тужиоца према туженом на име инвестиционог улагања у имовину туженог у износу од 115.486.953,98 динара. Наведеном пресудом је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио тужилац да се утврди постојање потраживања према туженом у износу од 1.131.971.108,52 динара, као неоснован. На наведену пресуду тужени је изјавио жалбу

дана 09.01.2019. године, а тужилац дана 10.01.2019. године. Списи Привредног суда у Нишу П бр. 528/16 достављени су другостепеном суду на поступак по жалби дана 07.02.2019. године. Ценећи критеријуме предвиђене чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, Привредни апелациони суд је утврдио да у конкретном случају предлагачу није повређено право на суђење у разумном року. Ово из следећих разлога:

Укупно трајање поступка на дан утужења 03.06.2016. године до дана подношења приговора ради убрзања поступка 10.02.2020. године је преко 3 године и 7 месеци. Суд сматра да се ради о средње сложене парничном поступку који је усмерен на утврђивање потраживања. Ценећи понашање странака, подносиоца приговора суд налази да није било пропуста који би се могли приписати подносиоцу приговора, а који су утицали на трајање поступка. Такође, Привредни апелациони суд је утврдио да нема пропуста ни на страни суда јер је поступано по редоследу пријема предмета од стране поступајућег судије. Према изјашњењу поступајућег судије од 20.02.2020. године наведено је да ће предмет бити изнет на већање у наредних 15 дана.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега. С обзиром на наведену одредбу и предлагач има Уставом зајемчено право да се о његовом захтеву реши на наведени начин.

С обзиром на утврђено чињенично стање правилан је закључак Привредног апелационог суда да применом критеријума предвиђених чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року предлагачу није повређено право на суђење у разумном року у конкретном случају.

Предлагач својим наводима и доказима није указао да се ради о предмету који је захтевао хитност при одлучивању. Трајање поступка од дана подношења иницијалног акта, 03.06.2016. године до дана подношења приговора ради убрзања поступка 10.02.2020. године не указује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року. Чињеница је да су списи достављени Привредном апелационом суду на поступак по жалби дана 07.02.2019. године и да о жалби није одлучено у року од 9 месеци. Међутим, исто нема за последицу утврђење да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року.

Жалбени наводи подносиоца приговора да је Привредни апелациони суд био дужан да у року од 9 месеци поступи по жалби нису основани. У конкретном случају ради се о инструктивном року за суд из члана 383. Закона о парничном поступку. Последица непоштовања инструктивних рокова не доводи по аутоматизму до утврђивања повреде права на суђење у разумном року и не дозвољава одвојено посматрање наведеног рока у односу на целокупни ток поступка. Сходно томе правилан је закључак Привредног апелационог суда да подносиоцу није повређено право на суђење у разумном року имајући у виду целину поступка, односно саму дужину трајања поступка до дана подношења приговора.

На основу члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року одлучено је као у изреци решења.

С у д и ј а,
Татјана Матковић Стефановић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић